

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 1 โครินธ์

เปาโลได้ประกาศที่เมืองโครินธ์เป็นเวลา 18 เดือน และได้ตั้งคริสตจักรที่นั่น ท่านได้ไปเยี่ยมพวกเขา “เป็นครั้งที่สาม” (2 คร 13:1) เปาโลได้เขียนหนังสือ 1 โครินธ์จากเมืองเอเฟซัสในต้นปีค.ศ. 57 ก่อนเทศกาลเพ็นเทคอสเต (1 คร 16:8)

เมือง โครินธ์อยู่ทางทิศตะวันตก จากกรุงเอเธนส์ประมาณ 80 กิโลเมตร ในสมัยเปาโล เมืองโครินธ์มีพลเมืองประมาณ 400,000 คน และเป็นเมืองอันดับที่ 4 ในอาณาจักรโรมันและเป็นศูนย์กลางสำหรับการนมัสการรูปเคารพ หลังจากที่เปาโลไปตั้งคริสตจักรที่เมืองโครินธ์แล้ว ท่านได้ไปอยู่ที่เมืองเอเฟซัสเป็นเวลา 2 หรือ 3 ปี

ขณะที่เปาโลอยู่ที่เมืองเอเฟซัส มีผู้อาวุโสบางคนจากคริสตจักรเมืองโครินธ์ได้ไปหาท่าน และเล่าให้ท่านฟังถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์

จดหมายฉบับนี้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับปัญหาในชีวิตคริสเตียนและปัญหาในคริสตจักรท้องถิ่นคือ การแตกแยกกัน การฟ้องกันที่ศาล การรับประทานอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพแล้ว การรับพิธีศีลมหาสนิท ผู้สอนเท็จ การสมรส และการหย่าร้างกัน การพูดภาษาต่างๆและการเป็นขึ้นมาจากความตาย

จดหมายฉบับนี้มีสาระที่สำคัญ 3 ประการคือ คำสอนว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า (2:9-14) คำสอนเกี่ยวกับความรัก (13) และคำสอนเกี่ยวกับการเป็นขึ้นมาจากความตาย (15)

ผู้รับใช้ที่รับ การ แยก ตั้ง ไว้ และ บุตร ของ พระเจ้า เป็น นิตย

¹ เปาโล ผู้ซึ่ง พระเจ้า ได้ ทรง เรียก ให้ เป็น อัครสาวก ของ พระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และโสสเธเนส ผู้เป็นพี่น้องของเรา ² เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่เมือง โครินธ์ ผู้ได้รับการ ชำระ ให้บริสุทธิ์แล้ว ใน พระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์ได้ทรง เรียก ให้ เป็นวิสุทธิชน ด้วยกันกับ คนทั้ง ปวง ใน ทุก ตำบล ที่ ออก พระนาม พระเยซูคริสต์องค์พระผู้ เป็น เจ้าของ เรา และ ของ เขา ³ ขอ พระคุณ และ สันติสุข จาก พระเจ้า พระบิดา ของ เรา และ จาก พระเยซูคริสต์เจ้า จง ดำรง อยู่ กับท่าน ทั้ง หลายเถิด ⁴ ข้าพเจ้า ขอบพระคุณ พระเจ้า ของ ข้าพเจ้า ใน เรื่อง ท่าน ทั้ง หลาย เสมอ เพราะ พระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่ท่านทั้งหลายโดย พระเยซูคริสต์ ⁵ เพราะท่าน ทั้ง หลาย พรั่งพร้อม ด้วย ทุก สิ่ง ทุกอย่าง โดย พระองค์ คือพร้อม ด้วย วาจา และ ความ รู้ทุกอย่าง ⁶ ด้วยว่าพยานเรื่องพระคริสต์นั้นเป็นที่รับรอง แน่นนอนในพวกท่านแล้ว ⁷ เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาด ของ ประทาน เลย ใน ขณะ ที่ท่านรอคอย การเสด็จมา ของ พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁸ พระองค์จะทรง ให้ท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวัน ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁹ พระเจ้าทรง สัตย์ซื่อ พระองค์ได้ทรง เรียก ท่าน ให้สัมพันธ์สนิทกับ พระ บุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของ เรา

การแตกแยกในคริสตจักร

¹⁰ พี่น้อง ทั้ง หลาย ข้าพเจ้า จึง วิงวอน ท่าน ใน พระนาม ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ท่านเห็น

พร้อมกัน ในทาง วาจา และ ไม่มีการ แยกแยก กัน ระหว่าง พวก ท่าน แต่ขอ ให้ท่าน เป็น น้ำ หนึ่ง ใจ เดียวกัน ใน ทาง ความคิด และ ตัดสิน อย่าง เดียวกัน ¹¹ พี่น้อง ทั้ง หลาย ของ ข้าพเจ้า คน ใน ครอบครัว ของ นาง คะโล เอ ได้ เล่า เรื่อง ของ ท่าน ให้ ข้าพเจ้า ฟัง ว่า เกิด มี การ ทุ่มเถียง กัน ใน ระหว่าง พวก ท่าน ¹² ข้าพเจ้า จึง หมาย ความ ว่า พวก ท่าน ต่าง ก็ กล่าว ว่า “ข้าพเจ้า เป็น คิซย์ เปาโล” หรือ “ข้าพเจ้า เป็น คิซย์ อปอลโล” หรือ “ข้าพเจ้า เป็น คิซย์ เคพาส” หรือ “ข้าพเจ้า เป็น คิซย์ พระ คริสต” ¹³ พระ คริสต แบ่ง ออก เป็น หลาย องค์ แล้ว หรือ เขา ได้ ตรึง เปาโล เพื่อ ท่าน ทั้ง หลาย หรือ ท่าน ได้ รับ บัพติศมา ใน นาม ของ เปาโล หรือ ¹⁴ ข้าพเจ้า ขอบ พระ คุณ พระเจ้า ที่ ข้าพเจ้า มิ ได้ ให้ บัพติศมา แก่ ผู้ หนึ่ง ผู้ ใด ใน พวก ท่าน เว้น แต่ คริสตีส และ กาย อัส ¹⁵ ตั้ง นั้น จึง มิ มี ผู้ ใด กล่าว ได้ ว่า ข้าพเจ้า ได้ ทำ พิธี บัพติศมา ใน นาม ของ ข้าพเจ้า เอง ¹⁶ ข้าพเจ้า ได้ ให้ บัพติศมา แก่ ครอบครัว ของ ส เท ฟานัส ด้วย แต่ นอก จาก คน เหล่า นั้น แล้ว ข้าพเจ้า มิ ทราบ ว่า ข้าพเจ้า ได้ ให้ บัพติศมา แก่ ผู้ ใด อีก บ้าง ¹⁷ เพราะ ว่า พระ คริสต มิ ได้ ทรง ใช้ ข้าพเจ้า ไป เพื่อ ให้ เขา รับ บัพติศมา แต่ เพื่อ ให้ ประ กาศ ข่าว ประ เสริฐ แต่ มิ ใช้ ด้วย ชั้น เชน ฉลาด ใน การ พูด เกรง ว่า เรื่อง กาง เชน ของ พระ คริสต จะ หมด ฤทธิ์ เดช

พระ คริสต ทรง เป็น ฤ ทธา นุ ภาพ และ พระ ปัญญา ของ พระเจ้า

¹⁸ คน ทั้ง หลาย ที่ กำลัง จะ พิ นาศ ก็ เห็น ว่า การ ประ กาศ เรื่อง กาง เชน เป็น เรื่อง โง่ แต่ พวก เรา ที่ รอด เห็น ว่า เป็น ฤ ทธา นุ ภาพ ของ พระเจ้า ¹⁹ เพราะ มี คำ เขียน ไว้ แล้ว ว่า ‘เรา จะ ทำลาย สติ ปัญญา ของ คน มี ปัญญา และ จะ ทำ ให้ ความ เข้า ใจ ของ คน ที่ เข้า ใจ สูญ สิ้น ไป’ ²⁰ คน มี ปัญญา อยู่ ที่ ไหน บัณฑิต อยู่ ที่ ไหน นัก ได้ ปัญญา แห่ง ยุค นี้อยู่ ที่ ไหน พระเจ้า มิ ได้ ทรง

กระทำปัญญาของโลกนี้ให้โศกเขลาไปแล้วหรือ ²¹ เพราะตาม เรื่องที่ เป็น พระ สติ ปัญญา ของ พระเจ้า แล้ว โลกจะ รู้จัก พระเจ้า โดยปัญญา ไม่ได้ พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะ ช่วย คนที่ เชื่อ ให้รอด โดยการ เหตุการณ์ ที่โง่เขลานั้น ²² ด้วย ว่า พวก ยิว เรียก ร้อง หมายถึง สำคัญ และ พวก กรีก เสาะหา ปัญญา ²³ แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึง ที่กางเขนนั้น อันเป็น สิ่งที่ทำให้พวกยิว สะดุด และพวกกรีก ถือว่าเป็นเรื่องโง่ ²⁴ แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้ง พวกยิวและพวกกรีกต่างถือว่า พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานุ ภาพและพระปัญญาของพระเจ้า ²⁵ เพราะความเขลาของ พระเจ้า ยังมีปัญญา ยิ่ง กว่าปัญญา ของ มนุษย์ และ ความ อ่อนแอของ พระเจ้าก็ ยัง แข็ง แข็ง ยิ่ง กว่า กำลัง ของ มนุษย์ ²⁶ พี่น้อง ทั้ง หลาย จง พิจารณา ดูว่า พวก ท่าน ที่ พระเจ้า ได้ทรง เรียกมานั้น เป็น คนพวก ไหน มีน้อยคน ที่โลกนิยม ว่า มีปัญญา มีน้อย คน ที่มี อำนาจ มีน้อย คน ที่มี ตรีศูล สูง ²⁷ แต่พระเจ้า ได้ ทรง เลือก สิ่ง ที่ โลก ถือว่า โง่เขลา เพื่อจะ ทำให้ คน มี ปัญญา อับอาย และพระเจ้า ได้ ทรง เลือก สิ่ง ที่ โลก ถือว่า อ่อนแอ เพื่อทำให้คนที่ แข็งแรง อับอาย ²⁸ พระเจ้า ได้ทรง เลือก สิ่ง ที่ โลก ถือว่า ต่ำต้อย และสิ่งที่ถูกดูหมิ่น ทั้ง ทรงเลือกสิ่งเหล่านั้นซึ่งยังมีได้เกิดเป็นความจริงด้วย เพื่อจะ ได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็นตัวจริงอยู่แล้ว ²⁹ เพื่อมิให้เนื้อหนังใดๆ อดต่อพระพักตร์พระองค์ได้ ³⁰ โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ใน พระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา ความชอบธรรม การแยกตั้งไว้ และการไถ่โทษ สำหรับเราทั้งหลาย ³¹ เพื่อให้เป็นไปตามที่เขียนว่า 'ให้ผู้โอ้อวด อด องค์พระผู้เป็นเจ้า'

2

การ เทศนา เป็น มา โดย ฤทธิ์ เดช แห่ง พระ วิญญาณ
บริสุทธิ์

¹ พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำ อัน ไพเราะ หรือด้วย สติปัญญา ² เพราะ ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่ แสดง ความรู้ เรื่อง ไฉน ใน หมู่ พวก ท่าน เลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน ³ และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อน กำลัง มีความ กลัว และ ตัว สั่น เป็นอัน มาก ⁴ คำ พูด และ คำ เทศนา ของ ข้าพเจ้า ไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ ⁵ เพื่อความ เชื่อ ของ ท่าน จะ ไม่ได้ อาศัย สติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ⁶ เรากล่าวถึงเรื่องปัญญาในหมู่คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มิใช่เรื่องปัญญาของโลกนี้ หรือเรื่องปัญญาของอำนาจครอบครองในโลกนี้ซึ่งจะเสื่อมสูญไป ⁷ แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญญาของพระเจ้า ซึ่งเป็น ข้อ ลึกลับ คือ พระปัญญา ซึ่ง ทรง ซ่อนไว้ นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็นสง่าราศีแก่เรา ⁸ ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญญานั้น เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะมีได้เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีตรึงไว้ที่กางเขน

พระดำรัสของพระเจ้ามาจากพระองค์โดยตรง

⁹ ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า ‘สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่ เคย ได้ เข้า ไป ใน โจม มนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์’ ¹⁰ พระเจ้าได้ ทรง สำ แดง สิ่ง เหล่า

นั้น แก่เรา ทางพระวิญญานของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญานทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความล้าลึกของพระเจ้า ¹¹ อันความคิดของมนุษย์นั้น ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญานของมนุษย์ผู้นั้นเอง ฉะนั้นใด พระดำริของพระเจ้านี้ ก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญานของพระเจ้าฉันนั้น ¹² เราทั้งหลายจึงไม่ได้รับวิญญานของโลก แต่ได้รับพระวิญญานซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา ¹³ คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำ ซึ่งมีไขปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอน ซึ่งเปรียบเทียบสิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญานกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญญาน ¹⁴ แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นของพระวิญญานแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่า เป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่า จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาน ¹⁵ แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญานสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้ ¹⁶ เพราะว่า 'ใครเล่าจะรู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะแนะนำสั่งสอนพระองค์ได้' แต่เราก็มีพระทัยของพระคริสต์

3

การยอมอยู่ฝ่ายเนื้อหนังเป็นภัยต่อจิตวิญญาน

¹ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญานแล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระคริสต์ ² ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิใช่ด้วย

อาหาร แข็ง เพราะว่า เมื่อก่อน นั้น ท่าน ยัง ไม่สามารถ รับ และ ถึง แม้เดี๋ยว นี้ท่าน ก็ ยัง ไม่สามารถ ³ ด้วย ว่า ท่าน ยัง อยู่ ฝ่าย เนื้อ หนึ่ง เพราะว่า เมื่อท่าน ยัง อิจ ฉากัน ได้เถียง กัน และ แดก แยก กัน ท่าน ไม่ได้ อยู่ ฝ่าย เนื้อ หนึ่ง หรือ และ ไม่ได้ ดำเนิน ตาม มนุษย์ สามัญ ดอก หรือ ⁴ เพราะ เมื่อ คน หนึ่ง กล่าว ว่า “ข้าพเจ้า เป็น ศิษย์ ของ เปาโล” และ อีก คน หนึ่ง กล่าว ว่า “ข้าพเจ้า เป็น ศิษย์ ของ อปอลโล” ท่าน ทั้ง หลาย มิได้ อยู่ ฝ่าย เนื้อ หนึ่ง หรือ

ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีหน้าที่ต่างกันก็เป็นผู้ทำการร่วมกัน

⁵ เปาโล คือ ผู้ใด อปอลโล คือ ผู้ใด เขา เป็น ผู้รับ ใช้ มา แจ้ง ให้ ท่าน ทั้ง หลาย เชื่อ ตาม ซึ่ง องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า ได้ ทรง โปรด ประทาน แก่ ทุก คน ⁶ ข้าพเจ้า ได้ ปลุก อปอลโล ได้ รดน้ำ แต่ พระเจ้า ทรง ทำให้ เติบโต ⁷ เพราะ ฉะนั้น คน ที่ ปลุก และ คน ที่ รดน้ำ ไม่ สำคัญ อะไร แต่ พระเจ้า ผู้ ทรง โปรด ให้ เติบโต นั้น ต่าง หาก ที่ สำคัญ ⁸ ดังนั้น คน ที่ ปลุก และ คน ที่ รดน้ำ ก็ เป็น พวก เดียว กัน แต่ ทุก คน ก็ จะ ได้ ค่าจ้าง ของ ตน ตาม การ ที่ ตน ได้ กระทำ ไว้ ⁹ เพราะว่า เรา ทั้ง หลาย เป็น ผู้ ร่วม ทำ การ ด้วย กัน กับ พระเจ้า ท่าน ทั้ง หลาย เป็น ไร่นา ของ พระเจ้า และ เป็น ดิถของ พระเจ้า

พระคริสต์เป็นรากฐานเดียว

¹⁰ โดย พระคุณ ของ พระเจ้า ซึ่ง ได้ ทรง โปรด ประทาน แก่ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้า ได้ วาง ราก ลง แล้ว เหมือน นาย ข่าง ผู้ ชำนาญ และ อีก คน หนึ่ง ก็ มา ก่อ ขึ้น ขอ ทุก คน จง ระวัง ให้ ดี ว่า เขา จะ ก่อ ขึ้น มา อย่างไร ¹¹ เพราะว่า ผู้ใด จะ วาง ราก อื่น อีก ไม่ได้ แล้ว นอกจาก ที่ วาง ไว้ แล้ว คือ พระเยซูคริสต์

¹² แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใด จะก่อขึ้นด้วยทองคำ เงิน เพชร พลอย ไม้ หญ้าแห้งหรือฟาง

ทรงทดลองการของเราทุกคน

¹³ การงานของแต่ละคนก็จะได้ปรากฏให้เห็น เพราะเวลา วันนั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะว่า จะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟ นั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการงานของแต่ละคนว่า เป็นอย่างไร

¹⁴ ถ้า การงาน ของ ผู้ใด ที่ ก่อขึ้น ทน อยู่ได้ ผู้นั้นก็ จะ ได้ค่า ตอบแทน ¹⁵ ถ้า การงาน ของ ผู้ใด ถูก เผา ไหม้ไป ผู้นั้นก็ จะ ขาดค่า ตอบแทน แต่ ตัว เขาเอง จะ รอด แต่ เหมือน ดัง รอด จากไฟ

ร่างกายของคริสเตียนเป็นวิหารของพระเจ้า

¹⁶ ท่าน ทั้ง หลาย ไม่รู้หรือ ว่า ท่าน เป็น วิหาร ของ พระเจ้า และ พระวิญญาณ ของ พระเจ้า สถิต อยู่ใน ท่าน ¹⁷ ถ้า ผู้ใด ทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะ วิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์และท่านทั้งหลายเป็นวิหาร นั้น

การตกเตือนเกี่ยวกับการโอ้อวด

¹⁸ อย่าให้ผู้ใดหลงกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใด ใน พวกท่าน คิด ว่า ตัว เป็น คน มี ปัญญา ตาม หลัก ของ ยุคนี จง ให้ผู้นั้น ยอม เป็น คน โง่ จึง จะ เป็น คน มี ปัญญา ได้ ¹⁹ เพราะว่า ปัญญา ของโลกนี้เป็นความโง่เขลาจำเพาะพระเจ้า ด้วยมีคำเขียน ไว้แล้วว่า ‘พระองค์ทรงจับคนที่มีความปัญญาด้วยอุบายของเขาเอง’ ²⁰ และยังมีอีกว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนที่มีความปัญญาว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ’ ²¹ เหตุฉะนั้น อย่าให้ผู้ใดยกมนุษย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย ²² จะเป็นเปาโล อปอลโล เคฟาส โลก ชีวิต ความ

ตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย²³ และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

4

หน้าที่รับผิดชอบของผู้ารักขาต่อพระเจ้า

¹ ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้ารักขาสິงลิกลับของพระเจ้า ² ยิ่งกว่านี้ฝ่ายผู้ารักขาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่สัตย์ซื่อทุกคน ³ สำหรับข้าพเจ้าการที่ท่านทั้งหลายหรือมนุษย์ผู้ใดจะตัดสินตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถึงแม้ข้าพเจ้าเองก็ได้ตัดสินตัวข้าพเจ้า ⁴ เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้ามีความผิดสถานใด ถึง กระนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่พิน การพิพากษา ท่าน ผู้ทรงพิพากษาตัวข้าพเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ⁵ เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลาจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า ⁶ พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้นำมากล่าวเปรียบเทียบถึงตัวข้าพเจ้าและอปอลโล ก็เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านทั้งหลายเรียนแบบของเรา มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดเกินกว่าที่เขียนบอกไว้แล้ว มิให้ยกคนหนึ่งคนใดข่มผู้อื่น ⁷ ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านวิเศษกว่าคนอื่น ท่านมีอะไรที่ท่านมิได้รับมา ก็เมื่อท่านได้รับมา เหตุไฉนท่านจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านมิได้รับเลย ⁸ ท่านทั้งหลายอืมหน้าแล้วหนอ ท่านมั่งมีแล้วหนอ ท่านได้ครองเหมือนกษัตริย์โดยไม่มีเราร่วมด้วยแล้วหนอ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาให้ท่านทั้งหลายได้ขึ้นครองจริงๆเพื่อเราจะได้ขึ้นครองกับท่าน

สิ่งที่อัครสาวกและผู้นำคริสเตียนต้องเสียสละ

⁹ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเรา ผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สูงสุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่า โลก คือ ทั้ง ทูต สวรรค์ และ มนุษย์มอง ดูเรา ด้วย ความพิศวง ¹⁰ เราทั้งหลายเป็นคนเขลาเพราะเห็นแก่พระคริสต์ และท่านทั้งหลายเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ เราทั้งหลายมีกำลังน้อยแต่ท่านทั้งหลายมีกำลังมาก ท่านทั้งหลายมีเกียรติยศ แต่เราทั้งหลายเป็นคนอัปยศ ¹¹ จนถึงเวลานี้เราก็ทั้ง หิว และ กระจาย เปลือยเปล่า และถูกโบยตี และไม่มีที่อาศัย เป็นหลักแหล่ง ¹² เราทำการหนักด้วยมือของเราเอง เมื่อถูกด่าเราก็อวยพร เมื่อถูกข่มเหงเราก็ตนเอา ¹³ เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็อ่อนน้อม เรากลายเป็นเหมือน กาก เเดน ของ โลก และเหมือน ราศี ของ สิ่ง สาร พัด จนถึงบัดนี้ ¹⁴ ข้าพเจ้ามิได้เขียนข้อความเหล่านี้เพื่อจะให้ท่าน ได้อาย แต่เขียน เพื่อ เตือนสติ ในฐานะที่ ท่าน เป็น ลูก ที่รักของข้าพเจ้า ¹⁵ เพราะในพระคริสต์ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคนแต่ท่านจะมีบิดาหลายคนก็หาไม่ได้ เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้า ได้ให้กำเนิด แก่ ท่าน โดย ชาว ประเสริฐ ¹⁶ เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้า จึง ขอ ให้ ท่าน ทำตาม มอย่าง ข้าพเจ้า ¹⁷ เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้า จึง ได้ใช้ทิ โมธี ลูก ที่รัก ของ ข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคนสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าให้มาหาท่าน เพื่อนำท่านให้ระลึกถึง แบบ การ ประพฤติ ของ ข้าพเจ้า ใน พระ คริสต์ ตามที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ในทุก คริสตจักร ¹⁸ แต่บางคนทำผยองราวกับข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน ¹⁹ แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่ช้านี้ และข้าพเจ้าจะหยั่งดู มิใช่ถ้อยคำของคนที่ผยองเหล่านั้น แต่จะหยั่งดูฤทธิ์อำนาจของเขา ²⁰ เพราะว่าอาณาจักรของ

พระเจ้ามิใช่เรื่องของคำพูดแต่เป็นเรื่องฤทธิ์เดช²¹ ท่านจะเอาอย่างไร จะให้ข้าพเจ้าถือไม้เรียวมาหาท่าน หรือจะให้ข้าพเจ้ามาด้วยความรักและด้วยใจอ่อนสุภาพ

5

การตัดสินลงโทษการล่วงประเวณี

¹ มีข่าวเล่าลือว่าในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่าคนหนึ่งได้เอาภรรยาของบิดามาเป็นภรรยาของตน² และพวกท่านยังผยองแทนที่จะเป็นทุกข์เป็นร้อนที่จะตัดคนที่กระทำผิดเช่นนี้ออกเสียจากพวกท่าน³ แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกท่าน แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโทษคนที่ได้กระทำผิดเช่นนั้นเสมือนว่าข้าพเจ้าได้อยู่ด้วย⁴ ในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันและใจของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วยพร้อมทั้งฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา⁵ พวกท่านจงมอบคนนั้นไว้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อให้จิตวิญญาณของเขารอดในวันของพระเยซูเจ้า

ความบาปที่ไม่ได้รับการเตือนสติ ก็แพร่ขยายไปเหมือนเชื้อ

⁶ การที่ท่านอวดอ้างนั้นไม่ดีเลย ท่านไม่รู้หรือว่าเชื้อขนมเพียงนิดเดียวย่อมทำให้แป้งดิบฟูทั้งก้อน⁷ ดังนั้นจงชำระเชื้อเก่าเสียเพื่อท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราได้ถูกฆ่าบูชาเพื่อเราเสียแล้ว⁸ เหตุฉะนั้นให้เราถือปัสกานั้นมิใช่ด้วยเชื้อเก่าหรือด้วยเชื้อของความชั่วช้าเลว

ทราม แต่ด้วยขนมบ่งไว้เชื่อคือความจริงใจและความจริง
 9 ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านว่า อย่าคบกับคนที่ล่วง
 ประเวณี ¹⁰ แต่ซึ่ง ท่าน จะ คบ คน ชาว โลก นี้ที่เป็น คน ล่วง
 ประเวณี คน โลก คน น้อ โกง หรือ คน ถือ รูป เคารพ ข้าพเจ้า
 มิได้ห้าม เสียที เดียว เพราะว่า ถ้า ห้าม อย่าง นั้น แล้ว ท่าน ก็
 ต้อง ออก ไป เสีย จาก โลก นี้

**เราควรแยกตัวจากพี่น้องคริสเตียนที่กำลังดำรงชีวิต
 อยู่ในความบาป**

¹¹ แต่บัดนี้ข้าพเจ้า เขียน บอก ท่าน ว่า ถ้า ผู้ใด ได้ เชื่อ ว่า
 เป็น พี่น้อง แล้ว แต่ ยัง ล่วง ประเวณี เป็น คน โลก เป็น คน
 ถือ รูป เคารพ เป็น คน ปาก ร้าย เป็น คน ชี้ เมา หรือ เป็น คน
 น้อ โกง อย่า คบ กับ คน อย่าง นั้น แม้ จะ กิน ด้วย กัน ก็ อย่า เลย
¹² มิใช่ หน้า ที่ ของ ข้าพเจ้า ที่ จะ ไป ตัด สิ้น ลง โทษ คน ภาย นอก
 ท่าน จะ ต้อง ตัด สิ้น ลง โทษ คน ภาย ใน มิใช่ หรือ ¹³ ส่วน คน
 ภาย นอก นั้น พระเจ้า จะ ทรง ตัด สิ้น ลง โทษ เหตุ ฉะนั้น จง
 กำจัด คน ชั่ว ช้านั้น ออก จาก พวก ท่าน เสียเถิด

6

คริสเตียนไม่ควรจะเป็นความกั้นต่อหน้าคนไม่เชื่อ

¹ ในพวกท่านมีผู้ใดหรือ ถ้าเป็นความกับคนอื่น จะอาจไป
 ว่าความกั้นต่อหน้าคนอธรรม และไม่ไปว่าต่อหน้าวิสุทธิชน
² ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่าน
 จะพิพากษาโลก ท่านไม่ควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ ³ ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูต
 สวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยิ่งเป็นการสมควรสักเท่าใดที่เราจะ
 พิพากษาคัดสิ้นความเรื่องของชีวิตนี้ ⁴ ฉะนั้นถ้าพวกท่าน
 เป็นความกั้นเรื่องชีวิตนี้ ท่านจะตั้งคนที่คริสตจักรนับถือ
 น้อยที่สุดให้ตัดสินหรือ ⁵ ข้าพเจ้ากล่าวดังนี้ก็เพื่อให้ท่าน

ละอายใจ ในพวกท่าน ไม่มีสัก คนหนึ่ง หรือ ที่มีสติปัญญา สามารถชำระความระหว่างพี่น้อง ⁶ แต่พี่น้องกับพี่น้องต้องไปว่าความกันต่อหน้าคนที่ไม่เชื่ออย่างนั้นหรือ ⁷ เหตุฉะนั้น เพราะพวกท่านไปเป็นความกัน บัดนี้ท่านก็ตกจากระดับที่ควรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน ทำไมท่านจึงไม่ยอมถูกโกง ⁸ แต่ท่านเอง กลับทำร้ายกัน และโกงกันในระหว่างพวกพี่น้องของท่านเอง

ชีวิตเดิมก่อนถูกแยกตั้งไว้ และได้รับความชอบธรรม โดยความเชื่อ

⁹ ท่าน ไม่รู้หรือ ว่า คน อธรรม จะไม่ได้รับ อาณาจักร ของ พระเจ้า เป็น มรดก อย่าหลงเลย คน ล่วง ประเวณี คน ถูกรูปเคารพ คน ผิด ผัว เมีย เขา คน นิสัย เหมือน ผู้หญิง หรือ คน ที่เป็น กะเทย ¹⁰ คน ขโมย คน โจร คน ขี้เมา คน ปาก ร้าย คน ฉ้อ โกง จะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก ¹¹ แต่ก่อน มีบาง คน ใน พวก ท่าน เป็น คน อย่าง นั้น แต่ ท่าน ได้รับ ทรง ชำระ แล้ว และได้ ทรง แยก ตั้ง ท่าน ไว้ แล้ว แต่ พระ วิญญาณ แห่ง พระ เจ้า ของ เรา ได้ ทรง ตั้ง ท่าน ให้ เป็น ผู้ ชอบ ธรรม ใน พระนาม ของ พระ เยซู เจ้า ¹² ข้าพเจ้า ทำ สิ่ง สาร พัด ได้ แต่ ไม่ ใช้ ทุก สิ่ง ที่ จะ ทำ ได้ นั้น เป็น ประโยชน์ ข้าพเจ้า ทำ สิ่ง สาร พัด ได้ แต่ ข้าพเจ้า ไม่ ยอม อยู่ ใต้ อำนาจ ของ สิ่ง ไต เลย

จงหนีจากการล่วงประเวณี

¹³ อาหาร มีไว้สำหรับท้อง และ ท้อง ก็ สำหรับ อาหาร แต่พระเจ้า จะ ทรง ให้ ทั้ง ท้อง และ อาหาร สิ้น สิ้น ไป แล้ว ร่างกาย นั้น ไม่ได้มีไว้สำหรับ การ ล่วง ประเวณี แต่มีไว้สำหรับ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า และ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า มีไว้สำหรับ ร่างกาย ¹⁴ พระเจ้า ได้ ทรง ชุบ ให้ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า เป็น ขึ้น มา ใหม่ และ พระองค์ จะ ทรง ชุบ ให้ เรา ทั้ง

กลายเป็นขึ้นมาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระองค์ด้วย ¹⁵ ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้าเอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ ขอพระเจ้าอวยออมให้เป็นเช่นนั้นเลย ¹⁶ ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพันกับหญิงแพศยาก็คือเป็นกายอันเดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า ‘เขา ทั้ง สอง จะ เป็น เนื้ออัน เดียวกัน’ ¹⁷ แต่ส่วน คน ที่ ผูก พัน กับ องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า ก็เป็นอัน เดียวกันกับ พระองค์ ฝ่ายจิตวิญญาณ ¹⁸ จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี ความบาป ทุก อย่าง ที่มนุษย์กระทำ นั้น เป็น บาป นอก กาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำผิดต่อร่างกายของตนเอง

ร่างกาย ของ คริสเตียน เป็นวิหาร ของ พระ วิญญาณ บริสุทธิ์

¹⁹ ท่านไม่รู้หรือ ว่า ร่างกาย ของ ท่าน เป็นวิหาร ของ พระ วิญญาณ บริสุทธิ์ ซึ่ง สถิต อยู่ใน ท่าน ซึ่ง ท่าน ได้รับ จาก พระเจ้า ท่าน ไม่ใช่เจ้าของ ตัวท่าน เอง ²⁰ พระเจ้าได้ทรงซื้อ ท่าน ไว้แล้ว ตาม ราคา เหตุฉะนั้น ท่าน จง ถวาย พระเกียรติแด่พระเจ้า ด้วยร่างกายของท่าน และด้วยจิตวิญญาณของท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า

7

คำแนะนำสำหรับคู่สมรสของคริสเตียน

¹ แล้ว เรื่อง ที่ พวก ท่าน เขียน มา ถึง ข้าพเจ้านั้น ขอตอบ ว่า การที่ผู้ชายไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงเลยก็ดีแล้ว ² แต่เพื่อป้องกันกรล่วงประเวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตนและผู้หญิงทุกคนมีสามีเป็นของตน ³ สามีพึงประพฤติต่อ ภรรยา ตาม ควร และ ภรรยา ก็ พึง ประพฤติ ต่อ สามี

ตาม ควร เช่นเดียวกัน ⁴ ภรรยา ไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่สามีมีอำนาจเหนือร่างกายของภรรยา ทำนองเดียวกัน สามีไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่ภรรยามีอำนาจเหนือร่างกายของสามี ⁵ อยู่ปฏิบัติเสกการอยู่ร่วมกันเว้นแต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว เพื่ออุทิศตัวในการถืออดอาหาร และการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมาอยู่ร่วมกันอีก เพื่อมิให้ซาตาน ชักจูงให้ทำผิด เพราะตัวอดไม่ได้ ⁶ ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้โดยได้รับอนุญาต มิใช่เป็นพระบัญชา ⁷ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุกคนก็ได้รับของประทานจากพระเจ้า เหมาะกับตัว คนหนึ่งได้รับอย่างนี้ และอีกคนหนึ่งได้รับอย่างนั้น ⁸ เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้า ขอกล่าวแก่คนที่ยังเป็นโสด และพวกแม่ ม่ายว่า การที่เขาจะอยู่เหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว ⁹ แต่ถ้าเขายังใจไม่ได้ก็จงแต่งงานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสียก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามราคะ ¹⁰ ส่วนคนที่แต่งงานแล้วข้าพเจ้าขอสั่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่าให้ภรรยาทิ้งสามี ¹¹ แต่ถ้านางทิ้งสามีไปอย่าให้นางไปมีสามีใหม่ หรือไม่ก็ให้นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่า และขออย่าให้สามีหย่าร้างภรรยาเลย

คำแนะนำสำหรับคริสเตียนที่สามีหรือภรรยายังไม่เชื่อในพระเจ้า

¹² ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนอื่นๆนอกจากพวกนี้ (องค์พระผู้เป็นเจ้า มิได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้องคนใด มีภรรยาที่ไม่เชื่อ และนางพอใจที่จะอยู่กับสามี สามีก็ไม่ควรหย่านาง ¹³ ถ้าหญิงคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อและสามีพอใจที่จะอยู่กับนาง นางก็ไม่ควรหย่าสามีนั้นเลย ¹⁴ ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางสามี มิฉะนั้นลูกของท่านก็เป็น

มลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นก็บริสุทธิ¹⁵ แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกไป ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูกมัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเราให้อยู่อย่างสงบ¹⁶ โอ ท่านผู้เป็นภรรยา ไฉนท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยสามีให้รอดได้หรือไม่ โอ ท่านผู้เป็นสามี ไฉนท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยภรรยาให้รอดได้หรือไม่

จงพอใจในสถานะที่เป็นอยู่

¹⁷ แต่ตาม ที่พระเจ้า ได้ ทรง ประทาน ฐานะ แก่แต่ละ คน อย่างไม่ เมื่อองค์ พระผู้ เป็น เจ้า ได้ ทรง เรียก ให้ เขามา แล้ว ก็ ให้ เขา ดำรง อยู่ ใน ฐานะ นั้น ข้าพเจ้า ขอ สั่ง ให้ คริสตจักร ทั้งหมด ทำ ตาม ดัง นั้น ¹⁸ มี ชาย คน ใด ที่ พระเจ้า ทรง เรียก เมื่อ เขา ได้ รับ พิธี เข้า สุกหนัด แล้ว หรือ อย่า ให้ เขา กลับ เป็น เหมือน คน ที่ ไม่ ได้ เข้า สุกหนัด หรือ มี ชาย คน ใด ที่ พระเจ้า ทรง เรียก เมื่อ เขามี ได้ เข้า สุกหนัด หรือ อย่า ให้ เขา เข้า สุกหนัด เลย ¹⁹ การ เข้า สุกหนัด ไม่ สำคัญ อะไร และการ ไม่ เข้า สุกหนัด ไม่ สำคัญ อะไร แต่ การ รักษา พระ บัญญัติ ของ พระเจ้า นั้น สำคัญ ²⁰ ให้ ทุกคน อยู่ ใน ฐานะ ที่ เขา อยู่ เมื่อ พระเจ้า ทรง เรียก นั้น ²¹ พระเจ้า ทรง เรียก ท่าน เมื่อ ยัง เป็น ทาส อยู่ หรือ ก็ อย่า กระวนกระวาย เพราะ การ เป็น ทาส นั้น แต่ถ้า ท่าน สามารถ ไล่ ตัว ออก ได้ ก็ ควร ไล่ ดี กว่า ²² เพราะ ผู้ ใด ที่ อด ใจ พระ ผู้ เป็น เจ้า ทรง เรียก เมื่อ ยัง เป็น ทาส อยู่ ผู้ นั้น เป็น เสรี ชน ของ องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า เช่น เดียว กัน คน ที่ รับ การ ทรง เรียก เมื่อ เป็น เสรี ชน คน นั้น เป็น ผู้ รับ ใช้ ของ พระ คริสต์ ²³ พระเจ้า ทรง ซื้อ ท่าน ไว้ แล้ว ตาม ราคา อย่า เข้า เป็น ทาส ของ มนุษย์ เลย ²⁴ พี่น้อง

ทั้งหลาย ท่านทุกคนดำรงอยู่ในฐานะอันใดเมื่อพระเจ้าทรงเรียก ก็ให้ผู้นั้นอยู่กับพระเจ้าในฐานะนั้น

คำแนะนำสำหรับหญิงสาวพรหมจารีและหญิงม่าย

²⁵ แล้ว เรื่อง หญิงสาว พรหมจารีนั้น ข้าพเจ้า ไม่ได้รับพระบัญชาจาก องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้า ก็ ขอ ออกความเห็น ในฐานะที่เป็น ผู้ได้รับ พระเมตตาจาก องค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ เป็น ผู้ที่ไว้ใจ ได้ ²⁶ ฉะนั้น เพราะ เหตุ ความยากลำบากที่มีอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่ อย่างที่เขาอยู่เดี๋ยวนี้ ²⁷ ท่าน มี ภรรยา แล้ว หรือ อย่าหา ช่อง ที่ จะ หย่า ภรรยา เลย ท่าน หย่า จาก ภรรยา แล้ว หรือ อย่าหาภรรยาเลย ²⁸ ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารีจะแต่งงานก็ไม่มี ความผิด แต่คนที่แต่งงาน นั้น คงจะ ต้อง ยุ่ง ยาก ลำบาก ใน ฝ่าย เนื้อหนัง แต่ข้าพเจ้า ปรารถนา ที่จะให้ท่าน พ้น จาก ความยุ่งยากนั้น ²⁹ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่ายุคนี้ก็สั้นมาก แล้ว ตั้งแต่นั้นไป ให้คน เหล่านั้นที่มีภรรยา ดำเนินชีวิต เหมือนกับ ไม่มีภรรยา ³⁰ และให้คนที่เคร่า โศก เป็นเหมือน กับ มิได้เคร่า โศก และ ผู้ที่ชื่นชม ยินดี ให้ได้เป็น เหมือน กับ มิได้ชื่นชม ยินดี และ ผู้ที่ซื้อ ก็ให้ดำเนิน ชีวิต เหมือน กับ ว่าเขา ไม่มี กรรมสิทธิ์เหนือ อะไร เลย ³¹ และ คนที่ใช้ของ โลกนี้ ให้เป็นเหมือน กับ มิได้ใช้ อย่างเต็มที่ เลย เพราะ ความนิยมของ โลกนี้ กำลัง ล่วงไป ³² ข้าพเจ้าอยาก ให้ท่าน พ้น จาก ความสาละวณ วุ่นวาย ฝ่าย คนที่ไม่มีภรรยาก็ สาละวณ ในการงานของ องค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อ จะ ทำ สิ่ง ซึ่ง เป็นที่ พอ พระทัย องค์พระผู้เป็นเจ้า ³³ แต่ คนที่มีภรรยา แล้วก็ สาละวณ ในการงานของ โลกนี้ เพื่อ จะ ทำ สิ่ง ที่ พอใจ ของ ภรรยา ³⁴ มีความแตกต่าง กัน ด้วย ระหว่าง ภรรยา และ สาวพรหมจารี หญิง

ที่ยังไม่แต่งงานก็สาละวนในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ทั้งกายและจิตใจ แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สาละวนในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอใจของสามี ³⁵ ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ก็เพื่อเป็นประโยชน์ของท่าน มิใช่จะเอาบ่วงบาศคล้องท่านแต่เพื่อความ เป็นระเบียบ ให้ท่าน ปฏิบัติต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากใจสอง ฝักสอง ฝ้าย ³⁶ แต่ถ้าชายใดคิดว่าเขาปฏิบัติต่อสาว พรหมจารี ของเขา อย่างสมควร ไม่ได้ และถ้าหญิงนั้นมีอายุผ่านวัยหนุ่มสาวแล้ว และต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา จงให้เขาแต่งงานเสีย เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด ³⁷ แต่ชายใดที่ตั้งใจ แน่ว แน่ และเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่เขาบังคับใจตนเองได้ และตั้งใจว่าจะให้หญิงนั้น เป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดีแล้ว ³⁸ เหตุฉะนั้น ผู้ใดที่ให้หญิงนั้น แต่งงาน ก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่ให้แต่งงานก็ทำดีกว่า ³⁹ ตราบใดที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยาก็ต้องอยู่กับสามีตามกฎหมาย แต่ถ้าสามีตาย นางก็เป็นอิสระจะแต่งงานกับชายใดก็ได้ตามใจ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น ⁴⁰ แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่า ถ้านางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญานของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าด้วย

8

อาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ

¹ แล้ว เรื่อง ของ ที่ เขา บูชา แก่รูป เคารพ นั้น เรา ทั้งหลาย ทราบ แล้วว่า เรา ทุก คน ต่าง ก็มี ความ รู้ ความ รู้ นั้น ทำให้ลำพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น ² ถ้าผู้ใดถือว่าตัวรู้สิ่งใดแล้ว ผู้นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้ ³ แต่ถ้าผู้ใดรัก

พระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น⁴ ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่เขาได้บูชาแก่รูปเคารพนั้น เราได้อยู่แล้วว่ารูปนั้นไม่มีตัวมีตนเลยในโลก และพระเจ้าองค์อื่นไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์เดียว⁵ ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆในสวรรค์และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่า “พระ” (ก็เป็นเหมือนมีพระมากและเจ้ามาก)⁶ แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซูคริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดยพระองค์ และเราก็เป็นมาโดยพระองค์⁷ มิใช่ว่าทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะมีบางคนมีจิตสำนึกผิดชอบเรื่องรูปเคารพว่า เมื่อได้กินอาหารนั้นก็ถือว่าเป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริงๆ และจิตสำนึกผิดชอบของเขา ยังอ่อนอยู่ จึงเป็นมลทิน⁸ อาหารไม่เป็นเครื่องที่ทำให้พระเจ้าทรงโปรดปรานเรา ถ้าเรากิน เราก็ไม่ได้อะไรเป็นพิเศษ ถ้าเราไม่กิน เราก็ไม่ขาดอะไร⁹ แต่จงระวังอย่าให้เสรีภาพของท่านนั้นทำให้คนที่อ่อนในความเชื่อหลงผิดไป¹⁰ เพราะว่า ถ้าผู้ใดเห็นท่านที่มีความรู้เอนกายลงรับประทานในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของผู้นั้น จะไม่เข้มแข็ง ทำให้เขาบังอาจกินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพนั้นหรือ¹¹ โดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อน ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมวายพระชนม์เพื่อเขา จะต้องพินาศไป¹² เมื่อท่านทำผิดเช่นนั้นต่อพวกพี่น้อง และทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขา ท่านก็ได้ทำผิดต่อพระคริสต์¹³ เหตุฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป เพราะเกรงว่าข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องต้องหลงผิดไป

9

เปาโลอ้างสิทธิของอัครสาวกที่เขาควรจะได้รับ

¹ ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกหรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพ หรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ ² ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของท่านอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า ³ ถ้าผู้ใดสอบสวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะบอกว่า ⁴ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกินและดื่มหรือ ⁵ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะพาพี่น้องซึ่งเป็นภรรยาไปไหนๆ ด้วยกัน เหมือนอย่างอัครสาวกอื่นๆ และบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศฟาซหรือ ⁶ เฉพาะข้าพเจ้าและบารนาบัสเท่านั้นหรือที่ไม่มีสิทธิ์จะเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น

⁷ ใครบ้างที่เป็นทหารไปในการศึกสงคราม และต้องกินเสบียงของตัวเอง หรือใครบ้างที่ทำสวนปลูกต้นองุ่นและมีได้กินผลองุ่นในสวนนั้น หรือใครบ้างที่เลี้ยงสัตว์และมีได้กินน้ำนมของฝูงสัตว์นั้น ⁸ ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ตามอย่างมนุษย์หรือ พระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกัน หรือ ⁹ เพราะว่าในพระราชบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า 'อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัว เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่' พระเจ้าทรงเป็นห่วงวัว หรือ ¹⁰ หรือพระองค์ได้ตรัสเพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย แท้จริงคำนั้นท่านเขียนไว้เพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย ให้คนที่ไถนาไถด้วยความหวังใจ และให้คนที่นวดข้าว นวดด้วยความหวังใจว่าจะ

ได้ประโยชน์ตามที่เขาหวัง ¹¹ ถ้าเราได้หวานของสำหรับจิตวิญญาณให้แก่ท่าน แล้วจะมากไปหรือ ที่เราจะเกี่ยวของสำหรับเนื้อหนังจากท่าน ¹² ถ้าคนอื่นมีสิทธิ์ที่จะได้รับประโยชน์จากท่าน เราไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับ ยิ่งกว่า เขาอีก หรือ ถึงกระนั้นเราก็มิได้ใช้สิทธิ์นี้เลย แต่ยอมทนทุกข์ยากสารพัด เพื่อเราจะไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ¹³ ท่านไม่รู้หรือว่า คนที่ปรนนิบัติเรื่องสิ่งบริสุทธิ์ ก็กินอาหารของพระวิหาร และคนปรนนิบัติที่แทนบูชา ก็รับ ส่วนแบ่งจาก แทนบูชา ¹⁴ ท่านเอง เดียวกันองค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐ ควรได้รับ การเลี้ยงชีพด้วย ข่าวประเสริฐ นั้น ¹⁵ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้สิทธิ์เหล่านี้เลย ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ ก็มีใช้เพื่อจะให้ เขากระทำอย่างนั้น แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้า ยอมตายเสีย ดี กว่าที่จะให้ผู้ใด ทำลายเกียรติอันนี้ของ ข้าพเจ้า ¹⁶ เพราะ ถึง แม้ว่า ข้าพเจ้า ประกาศ ข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้า ไม่มีเหตุที่จะอวดได้ เพราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวประเสริฐชีวิตจะเกิดแก่ข้าพเจ้า ¹⁷ เพราะถ้าข้าพเจ้าประกาศอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็จะได้บำเหน็จ แต่ถ้ากระทำการประกาศนั้น โดย ผืนใจ ก็ยัง เป็นการ ที่ ทรง มอบ หน้าที่ ประกาศข่าวประเสริฐไว้ให้ข้าพเจ้ากระทำ ¹⁸ แล้วอะไรเล่าจะเป็นบำเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์โดยไม่คิดค่าจ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่

เปาโลยอมทำทุกวิถีทางเพื่อจะนำจิตวิญญาณ

¹⁹ เพราะ ถึง แม้ว่า ข้าพเจ้า มิได้อยู่ใน บังคับ ของ ผู้ใด ข้าพเจ้า ก็ ยัง ยอม ตัว เป็น ทาส คน ทั้ง ปวง เพื่อ จะ ได้ ชนะ

ใจ คน มาก ยิ่ง ขึ้น ²⁰ ต่อ พวก ยิว ข้าพเจ้า ก็ ทำ ตัว เหมือน ยิว เพื่อ จะ ได้ พวก ยิว ต่อ พวก ที่ อยู่ ใต้ พระ ราช บัญญัติ ข้าพเจ้า ก็ เป็น เหมือน คน อยู่ ใต้ พระ ราช บัญญัติ เพื่อ จะ ได้ คน ที่ อยู่ ใต้ พระ ราช บัญญัติ นั้น ²¹ ต่อ คน ที่ อยู่ นอก พระ ราช บัญญัติ ข้าพเจ้า ก็ ทำ ตัว เหมือน คน นอก พระ ราช บัญญัติ เพื่อ จะ ได้ คน ที่ อยู่ นอก พระ ราช บัญญัติ นั้น (แต่ ข้าพเจ้า มิ ได้ อยู่ นอก พระ ราช บัญญัติ ของ พระ เจ้า แต่ อยู่ ใต้ พระ ราช บัญญัติ แห่ง พระ คริสต์) ²² ต่อ คน อ่อน แอ ข้าพเจ้า ก็ ทำ ตัว เหมือน คน อ่อน แอ เพื่อ จะ ได้ คน อ่อน แอ ข้าพเจ้า ยอม เป็น คน ทุก ชนิด ต่อ คน ทั้ง ปวง เพื่อ จะ ช่วย เขา ให้ รอด ได้ บ้าง โดย ทุก วิถี ทาง ²³ ข้าพเจ้า ทำ อย่าง นี้ เพราะ เห็น แก่ ชาว ประ เสรี ฐ เพื่อ ข้าพเจ้า จะ ได้ มี ส่วน กับ ท่าน ใน ชาว ประ เสรี ฐ นั้น ²⁴ ท่าน ไม่ รู้ หรือ ว่า คน เหล่า นั้น ที่ รัง แข่ง กัน ก็ รัง ด้วย กัน ทุก คน แต่ คน ที่ ได้ รับ รางวัล มี คน เดียว เหตุ ฉะนั้น จึง รัง เพื่อ ชิง รางวัล ให้ ได้ ²⁵ ฝ่าย นัก กีฬา ทุก คน ก็ เครื่อง ครัด ใน ระเบียบ ทุก อย่าง แล้ว เขา กระทำ อย่าง นั้น เพื่อ จะ ได้ มงกุฏ ใบไม้ ซึ่ง ร่วง โรย ได้ แต่ เรา กระทำ เพื่อ จะ ได้ มงกุฏ ที่ ไม่ มี วัน ร่วง โรย เลย ²⁶ ตั้ง นั้น ส่วน ข้าพเจ้า รัง แข่ง อย่าง นี้ โดย มี เป้าหมาย ข้าพเจ้า ได้ ต่อสู้ อย่าง นี้ ไม่ ใช้อย่าง นัก มวย ที่ ชกกลม ²⁷ แต่ ข้าพเจ้า ระงับ ความ ปราศ รัณา ฝ่าย เนื้อ หนึ่ง ให้ อยู่ ใต้ บัง คับ เพราะ เกรง ว่า โดย ทาง หนึ่ง ทาง ใด เมื่อ ข้าพเจ้า ได้ ประ กาศ แก่ คน อื่น แล้ว ตัว ข้าพเจ้า เอง จะ เป็น คน ที่ ใช้ การ ไม่ ได้

10

การประพุดติ ของอิสราเอล เป็นเครื่องเตือนใจของ คริสตจักร

1 พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเราทั้งสิ้นได้อยู่ได้เมฆ และได้ผ่านทะเล ไป ทุก คน 2 ได้รับ บัพ ติศ มา ใน เมฆ และ ใน ทะเล เข้า ส่วน กับ โมเสส ทุก คน 3 และ ได้รับ ประทาน อาหาร ฝ้าย จิต วิญญาณ อัน เดียว กัน ทุก คน 4 และได้ ต้ม น้ำ ฝ้าย จิต วิญญาณ อัน เดียว กัน ทุก คน เพราะว่า เขา ได้ ต้ม น้ำ ซึ่ง ไหล ออก มา จาก ศิลา ฝ้าย จิต วิญญาณ ที่ ติด ตาม เขา มา ศิลา นั้น คือ พระ คริสต์ 5 แต่ ถึง กระจก นั้น ก็ ดี มี คน ส่วน มาก ใน พวก นั้น ที่ พระ เจ้า ไม่ ทรง พอ พระ ทัย เพราะ ว่า เขา ล้ม ตาย กัน เกือบ นก ลาด ใน ถิ่น ทูร กัน ดาร 6 แล้ว เหตุ การณ์ เหล่า นี้ จึง เป็น เครื่อง เตือนใจ พวก เรา ไม่ ให้ เรา มี ใจ โลก ปราร ณา สิ่ง ที่ ชั่ว เหมือน เขา เหล่า นั้น 7 ท่าน ทั้ง หลาย อย่าง นับ ถือ รูป เคารพ เหมือน อย่าง ที่ บาง คน ใน พวก เขา ได้ กระจก ทำ ตาม ที่ มี เขียน ไว้ แล้ว ว่า ‘ประชา ชน ก็ นั่ง ลง กิน และ ต้ม แล้ว ก็ ลุก ขึ้น เล่น สนุก กัน’ 8 อย่า ให้ เรา กระจก ทำ ล่วง ประเวณี เหมือน อย่าง ที่ บาง คน ใน พวก เขา ได้ กระจก ทำ แล้ว ก็ ล้ม ลง ตาย ใน วัน เดียว สอง หมื่น สาม พัน คน 9 อย่า ให้ เรา ลอง ดี พระ คริสต์ เหมือน อย่าง ที่ บาง คน ใน พวก เขา ได้ กระจก ทำ แล้ว ก็ ต้อง พิ นาศ ด้วย งู ร้าย 10 ท่าน ทั้ง หลาย อย่าง บ่น เหมือน อย่าง ที่ บาง คน ใน พวก เขา ได้ บ่น แล้ว ก็ ต้อง พิ นาศ ด้วย องค์ เพช ฆมาต 11 แต่ บรรดา เหตุ การณ์ เหล่า นี้ จึง ได้ บัง เกิด แก่ เขา เพื่อ เป็น ตัวอย่าง และ ได้ บัน ทึก ไว้ เพื่อ เตือน สติ เรา ทั้ง หลาย ผู้ ซึ่ง กำลัง อยู่ ใน กาล สด ปลาย ของ แผ่น ดิน โลก 12 เหตุ ฉะนั้น คน ที่ คิด ว่า ตัว เอง มัน คง ดี แล้ว ก็ จง ระวัง ให้ ดี กลัว ว่า จะ ล้ม ลง 13 ไม่ มี การ ทด ลอง ใดๆ เกิด ขึ้น กับ ท่าน นอก เหนือ จาก การ ทด ลอง ซึ่ง เคย เกิด กับ มนุ ษย์ ทั้ง หลาย แต่ พระ เจ้า ทรง สัตย์ ซื่อ พระ องค์ จะ ไม่ ทรง ให้ ท่าน ต้อง ถูก ทด ลอง เกิน กว่า ที่ ท่าน จะ ทน ได้ แต่ เมื่อ ท่าน

ถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้ ¹⁴ พวกที่รัก ของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้น ท่าน จง หลีก เลี่ยง เสีย จาก การ นับถือ รูปเคารพ ¹⁵ ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างพูดกับคนที่มีปัญญา ท่านจงพิจารณาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด

พิธีศีลระลึกมิไว้สำหรับผู้เชื่อเท่านั้น

¹⁶ ถ้วยแห่งพระพรซึ่งเราได้ขอพระพรนั้นเป็นที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์มิใช่หรือ ขนมปังซึ่งเราหัก นั้น เป็นที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระกายของพระคริสต์มิใช่หรือ ¹⁷ แม้เรา ซึ่งเป็นบุคคลหลายคน เราก็ยังเป็นขนมปังก้อนเดียว และเป็นร่างกายเดียว เพราะว่าเราทุกคนรับประทานขนมปังก้อนเดียวกัน ¹⁸ จงพิจารณาดูพวก อิสราเอล ตาม เนื้อ หนังสือ คนที่ รับประทาน ของที่ บูชา แล้วนั้น ก็มีส่วนร่วมในแท่นบูชานั้นมีใช่หรือ ¹⁹ ถ้าอย่างนั้นแล้ว จะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไร รูปเคารพนั้น ศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชาที่ ถวาย แก่รูปเคารพ นั้น เป็นของ ศักดิ์สิทธิ์หรือ ²⁰ แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่พวกต่างชาติ ถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่าน มีส่วนร่วม กับ พวกปีศาจ ²¹ ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจากถ้วยของพวกปีศาจ ด้วย ไม่ได้ ท่านจะรับประทานที่โต๊ะของ องค์ พระผู้เป็นเจ้า และที่โต๊ะของ พวกปีศาจ ด้วย ก็ไม่ได้ ²² เราจะขวยให้องค์พระผู้ เป็น เจ้า ทรง อิจฉา หรือ เรา มีฤทธิ์มากกว่าพระองค์หรือ

จงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

²³ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้น เป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะ

ทำให้เจริญขึ้น²⁴ อย่าให้ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่น²⁵ ทุกสิ่งที่เขาขายตามตลาดเนื่อนั้นรับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ²⁶ เพราะว่า ‘แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า’²⁷ ถ้าคนที่ไม่มีความเชื่อจะเชิญท่านไปในงานเลี้ยงและท่านเต็มใจไป สิ่งที่เขาตั้งให้รับประทานก็รับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ²⁸ แต่ถ้ามีใครมาบอกท่านว่า “ของนี้เขาถวายแก่รูปเคารพแล้ว” ท่านอย่ารับประทาน เพราะเห็นแก่คนที่บอกนั้นและเพราะเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบด้วย เพราะว่า ‘แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า’²⁹ ข้าพเจ้ามิได้หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของท่าน แต่หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของคน ที่บอกนั้น ทำไม ใจสำนึกผิดชอบของผู้อื่นจะต้องมาขัดขวางเสรีภาพของข้าพเจ้าเล่า³⁰ เพราะถ้าข้าพเจ้า รับประทานโดย พระคุณ ทำไม เขา ตีเตียนข้าพเจ้า เพราะสิ่ง ที่ข้าพเจ้า ได้ขอบพระคุณ แล้ว เล่า³¹ เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จง กระทำ เพื่อ เป็นการ ถวาย พระเกียรติแด่พระเจ้า³² อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือ คริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป³³ เหมือนที่ข้าพเจ้าเองได้พยายามกระทำทุกสิ่งเพื่อให้เป็นที่พอใจของคนทั้งปวงมิได้เห็น แก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่เห็น แก่ประโยชน์ของคนทั้งหลาย เพื่อให้เขารอดได้

11

“ชายเป็นศิรัษะของหญิง”

¹ ท่าน ทั้ง หลาย ก็ จง ปฏิบัติตาม อย่าง ข้าพเจ้า เหมือนอย่าง ที่ข้าพเจ้าปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์² พี่น้องทั้งหลาย

บัดนี้ข้าพเจ้า ขอ ชม ท่าน ทั้ง หลาย เพราะ ท่าน ได้ ระลึก ถึง ข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษากฎที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน ³ แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระคริสต์ ⁴ ชายทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์โดยคลุมศีรษะอยู่ ก็ทำความอับศแก่ศีรษะ ⁵ แต่หญิงทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์ ถ้าไม่คลุมศีรษะ ก็ทำความอับศแก่ศีรษะ เพราะเหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว ⁶ เพราะถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศีรษะ ก็ควรจะตัดผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้นเป็นสิ่งที่น่าอับอาย จงคลุมศีรษะเสีย ⁷ เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่า ผู้ชายเป็น พระฉายา และสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย ⁸ เพราะว่าไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย ⁹ และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย ¹⁰ ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิง จึง ควร จะเอา สัญลักษณ์แห่งอำนาจนี้คลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวกทูตสวรรค์ ¹¹ ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต้องฟังผู้หญิงและผู้หญิงก็ต้องฟังผู้ชาย ¹² เพราะว่าผู้หญิงนั้นทรงสร้างมาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชายก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่สิ่งสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า ¹³ ท่านทั้งหลายจงตัดสินใจเถิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะเมื่ออธิษฐานต่อพระเจ้า ¹⁴ ธรรมชาติเองไม่ได้สอนท่านหรือว่า ถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็นที่น่าอับศแก่ตัว ¹⁵ แต่ถ้า ผู้หญิงไว้ผมยาว ก็ เป็น สง่า ราศีแก่ ตัว

เพราะว่า ผม เป็น สิ่ง ที่ ประทาน ให้แก่เขา เพื่อ คลุม ศิระษะ
16 แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้ง เราและคริสตจักรของพระเจ้าไม่รับ
ธรรมเนียมอย่างที่โต้แย้งนั้น

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

17 แล้ว ใน การ ให้ คำ สั่ง ต่อ ไป นี้ ข้าพเจ้า ชม ท่าน ไม่ได้
คือว่าการ ประชุม ของ ท่าน นั้นมัก จะ ได้ ผล เสีย มากกว่า
ผล ดี 18 ประการ แรก ข้าพเจ้า ได้ ยินว่า เมื่อ ท่าน ประชุม
คริสตจักรนั้น มีการ แยก ก๊ก แยก เหล่า ใน พวก ท่าน และ
ข้าพเจ้า เชื่อว่า คง มีความ จริง อยู่ บ้าง 19 เพราะจะต้อง มีการ
ขัดแย้งกันบ้าง ใน พวก ท่าน เพื่อ คน ฝ่าย ถูก ใน พวก ท่าน จะ
ได้ ปรากฏ เเด่น ขึ้น 20 เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย ประชุม พร้อม กัน นั้น
ท่าน จึง ประชุม รับ ประทาน เป็น ที่ ระลึก ถึง องค์ พระ ผู้ เป็น
เจ้าไม่ได้ 21 เพราะว่า เมื่อ ท่าน รับ ประทาน บ้าง ก็ รับ ประทาน
อาหาร ของ ตน ก่อน คน อื่น บ้าง ก็ ยัง หิว อยู่ และ บ้าง ก็ เมา
22 อะไร กัน นี้ ท่าน ไม่มี เรือน ที่ จะ กิน และ ต้ม หรือ หรือ ว่า
ท่าน ดู หิมน คริสตจักร ของ พระเจ้า และ ทำให้ คน ที่ ขัดสน ได้
รับ ความ อภัย จะ ให้ ข้าพเจ้า ว่า อย่างไร แก่ ท่าน จะ ให้ ชม
ท่าน หรือ ใน เรื่อง นี้ ข้าพเจ้า จะ ไม่ ขอ ชม ท่าน เลย 23 เพราะ
ว่า เรื่อง ซึ่ง ข้าพเจ้า ได้ มอบ ไว้ กับ ท่าน แล้ว นั้น ข้าพเจ้า ได้ รับ
จาก องค์ พระ ผู้ เป็น เจ้า คือ ใน คิน ที่ เขา ทรม ศพระ เยชู เจ้า นั้น
พระ องค์ ทรง หยิบ ขนม บึง 24 ครั้น ขอบ พระ คุณ แล้ว จึง ทรง
หัก แล้ว ตรัส ว่า “จง รับ ไป กินเถิด นี่ เป็น กาย ของ เรา ซึ่ง หัก
ออก เพื่อ ท่าน ทั้ง หลาย จง กระทำ อย่าง นี้ ให้ เป็น ที่ ระลึก ถึง
เรา” 25 เมื่อ รับ ประทาน แล้ว พระ องค์ จึง ทรง หยิบ ถ้วย ด้วย
อาการ อย่าง เดียว กัน ตรัส ว่า “ถ้วย นี้ คือ พันธ รัญญา ใหม่
ด้วย โลหิต ของ เรา เมื่อ ท่าน ต้ม จาก ถ้วย นี้ เวลา ไใด จง ต้ม
ให้ เป็น ที่ ระลึก ถึง เรา” 26 เพราะว่า เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย กิน

ขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการถวายพระชนมขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา ²⁷ เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ผู้นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ²⁸ ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้ ²⁹ เพราะว่าคนที่กินและดื่มอย่างไม่สมควร ก็กินและดื่มเพื่อนำพระอาชญามาสู่ตนเอง เพราะมิได้พินิจดูพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ผู้รับพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร บ้างก็ป่วย บ้างก็ตาย

³⁰ ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่และที่ล่องหลับไปแล้วก็มีมาก ³¹ เพราะถ้าเราจะพิจารณาตัวเราเอง เราจะไม่ต้องถูกทำโทษ ³² แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำโทษเรานั้น พระองค์ทรงเตือนเรา เพื่อมิให้เราถูกพิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก ³³ พี่น้องของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับประทานอาหารนั้น จงคอยซึ่งกันและกัน ³⁴ ถ้ามีใครหิวก็ให้เขากินที่บ้านเสียก่อน เพื่อเมื่อมาประชุมกันท่านจะได้ไม่ถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนเรื่องอื่นๆนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาข้าพเจ้าจะแนะนำให้

12

ของประทานต่างๆฝ่ายจิตวิญญาณ

¹ พี่น้อง ทั้ง หลาย บัดนี้ข้าพเจ้า อยาก ให้ ท่าน เข้าใจ เรื่อง ของ ประทาน ฝ่าย จิต วิญญาณ นั้น ² ท่าน รู้แล้วว่า แต่ก่อน ท่าน ยัง เป็น คน ไม่ เชื่อ นั้น ท่าน ถูก ชักนำ ให้ หลง ไป นับถือ รูป เคารพ ซึ่ง พุศ ไม่ ได้ ตาม แต่ท่าน จะ ถูก นำ ไป

³ เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้า จึง บอก ท่าน ทั้ง หลาย ให้ ทราบ ว่า ไม่มีผู้ใด ซึ่งพูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาปแช่ง และไม่มีผู้ใด อาจพูดว่า พระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ⁴ แล้ว ของ ประทาน นั้นมี ต่างๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน ⁵ งานรับใช้มีต่างๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน ⁶ กิจกรรมมีต่างๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน ⁷ การสำแดงของ พระ วิญญาณ นั้นมีแก่ทุก คน เพื่อ ประโยชน์ร่วมกัน ⁸ ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบ ด้วย สติปัญญา และ ให้อีก คน หนึ่งมี ถ้อยคำ อันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ⁹ และให้อีก คน หนึ่งมีความ เชื่อ แต่เป็น โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีก คน หนึ่งมีความ สามารถรักษาคนป่วย ได้ แต่เป็น โดย พระ วิญญาณ องค์เดียวกัน ¹⁰ และให้อีก คน หนึ่ง ทำการ อัจฉริยะต่างๆ และ ให้อีก คน หนึ่ง พยากรณ์ได้ และให้อีก คน หนึ่ง รู้จักสังเกต วิญญาณ ต่างๆ และให้อีก คน หนึ่ง พูดภาษาต่างๆ และให้อีก คน หนึ่ง แปลภาษา นั้นๆ ได้ ¹¹ สิ่ง สารพัด เหล่า นี้ พระ วิญญาณ องค์เดียวกัน ทรง บันดาล และ ประทาน แก่แต่ละ คน ตาม ชอบพระทัยพระองค์

คริสเตียนเป็นอวัยวะต่างๆของกายเดียวกัน

¹² ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่างๆของกาย เดียว นั้น แม้ จะมี หลาย ส่วน ก็ ยัง เป็น กาย เดียวกัน ฉะนั้นได้ พระคริสต์ก็ทรง เป็น ฉะนั้น ¹³ เพราะว่า ถึง เรา จะ เป็น พวก ยิว หรือ พวก ต่าง ชาติ เป็น ทาสหรือมิใช่ทาส ก็ตาม เรา ทั้ง หลาย ได้ รับ บัพ ติศ มา โดย

พระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้นซาบซ่านอยู่¹⁴ เพราะว่าร่างกายมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ¹⁵ ถ้าทำจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” ทำจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุ นั้น หรือ¹⁶ และถ้าหูจะพูดว่า “เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น” หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุ นั้นหรือ¹⁷ ถ้าอวัยวะทั้งหมด ในร่างกาย เป็น ตา การ ได้ยิน จะ อยู่ที่ไหน ถ้า ทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน¹⁸ แต่บัดนี้พระเจ้าได้ ทรง ตั้ง อวัยวะ ทุก ส่วน ไว้ ใน ร่างกาย ตาม ชอบ พระทัยของพระองค์¹⁹ ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน²⁰ แต่บัดนี้มีหลาย อวัยวะ แต่ก็ยัง เป็น ร่างกายเดียวกัน²¹ และตา จะ ว่า แก่ มือ ว่า “ข้าพเจ้า ไม่ ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้ หรือศีรษะจะว่าแก่เท้าว่า “ข้าพเจ้า ไม่ ต้องการเจ้า” ก็ไม่ได้²² แต่ยิ่งกว่านี้ อวัยวะของร่างกายที่เราเห็นว่าอ่อนแอ เราก็ขาดเสียไม่ได้²³ และ อวัยวะของร่างกายที่เรา ถือว่า มีเกียรติ น้อย เราก็ ยัง ทำให้มี เกียรติยิ่งขึ้น และ อวัยวะที่ไม่ น่าดู นั้น เราก็ ทำ ให้ น่าดูยิ่งขึ้น²⁴ เพราะว่าอวัยวะที่ น่าดูแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่ จะ ต้อง ตก แต่งอีก แต่พระเจ้าได้ ทรงให้ อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้ อวัยวะที่ต่ำ ต้อย เป็นที่ นับถือ มากขึ้น²⁵ เพื่อไม่ให้มีการ แก่ง แหย่งกัน ใน ร่างกาย แต่ให้ อวัยวะทุกส่วน มีความ ห่วงใย ซึ่งกัน และ กัน²⁶ ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้า อวัยวะอันหนึ่ง ได้รับ เกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย²⁷ บัดนี้ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่าง ก็ เป็น อวัยวะของ พระกาย นั้น²⁸ และพระเจ้าได้ ทรง โปรด ตั้ง บาง คน ไว้ ใน คริสตจักร คือ หนึ่งอัครสาวก

สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการ
 อัจฉริยะ ของประทานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การ
 ครอบครอง การพูดภาษาต่างๆ²⁹ ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ
 ทุก คน เป็น ผู้พยากรณ์หรือ ทุก คน เป็นครูบาอาจารย์หรือ
 ทุกคนกระทำการอัจฉริยะหรือ³⁰ ทุกคนได้รับของประทาน
 ให้รักษาโรคหรือ ทุก คนพูดภาษาต่างๆหรือ ทุก คน แปล
 ได้หรือ³¹ แต่ท่าน ทั้ง หลาย จง กระตือรือร้น อย่าง จริงจ้ง
 บรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้น และข้าพเจ้ายังคงแสดง
 ทางที่ยอดเยียมกว่าแก่ท่านทั้งหลาย

13

คุณความดีแห่งความรักของคริสเตียน

¹ แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของทูต
 สวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้า เป็น เหมือน ห้อง หรือ
 ฉาบที่กำลังส่งเสียง ² แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการ
 พยากรณ์ และเข้าใจในความลึกซึ้งทั้งปวงและมีความรู้ทั้ง
 สิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความ เชื่อทั้งหมดพอจะยกภูเขาไป
 ได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย ³ แม้ข้าพเจ้า
 มอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอม
 ให้เอา ตัว ข้าพเจ้า ไป เผา ไฟ เสีย แต่ไม่มีความ รัก จะหา
 เป็น ประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ไม่ ⁴ ความ รัก นั้นก็อดทน นาน
 และกระทำ คุณ ให้ ความ รัก ไม่อิจฉา ความ รัก ไม่อวดตัว
 ไม่หยิ่งผยอง ⁵ ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่าย
 เดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด ⁶ ไม่ชื่นชมยินดีใน
 ความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง ⁷ ไม่แคะได้คู้ยเขี่ย
 ความผิดของเขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และ
 มีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง ⁸ ความรัก
 ไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูด

ภาษาต่างๆ นั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป ⁹ เพราะที่เรารู้นั้นก็รู้แต่ส่วนหนึ่ง และที่เราพยากรณ์นั้นก็พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง ¹⁰ แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็ จะ สูญ ไป ¹¹ เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ใคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็กเสีย ¹² เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียวนี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้ง เหมือน ได้รู้จักข้าพเจ้าแล้วด้วย ¹³ ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือ ความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด

14

จงแสวงหาของประทานที่จะทำให้คริสตจักรจำเจริญขึ้น

¹ จงมุ่งหาความรัก และจงปรารถนาของประทานฝ่ายจิต วิญญาณ เฉพาะ อย่าง ยิ่ง การพยากรณ์ ² เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาต่างๆ ได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใด เข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็น ความ ลึกลับ ฝ่ายจิต วิญญาณ ³ ฝ่ายผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับ มนุษย์ทำให้เขา เจริญ ขึ้น เป็นที่เตือน สติและ หนุนใจ ⁴ ฝ่าย คน ที่พูด ภาษา ต่างๆ นั้นก็ทำให้ตนเอง เจริญ ฝ่าย เดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้น ย่อม ทำให้ คริสตจักร จำเจริญขึ้น ⁵ ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายพูดภาษาต่างๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้า ปรารถนา จะ ให้ ท่าน ทั้ง หลาย พยากรณ์ได้ เพราะว่าผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาต่างๆ ได้ เว้น แต่เขา สามารถ แเปล ภาษา นั้นๆ ออก เพื่อ คริสต

จักรจะได้รับความจำเริญขึ้น⁶ นี่แหละพี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาท่าน และพูด ภาษา ต่างๆ จะเป็น ประโยชน์อะไรแก่ท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านโดยคำวิวรรณ์ หรือโดยความรู้ หรือโดยคำพยากรณ์ หรือโดยการสั่งสอน⁷ แม้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ยังสามารถเสียงได้ เช่นปี่หรือพิณ เขา คู่ ถ้าเสียงนั้นไม่ต่างกัน ใครจะรู้ได้อย่างไรว่า เขา เป่า หรือดีดอะไร⁸ เพราะถ้า แตร เดี่ยว เปล่งเสียงไม่ชัดเจน ใครเล่าจะเตรียมตัวเข้าประชุมงานได้⁹ ท่านทั้งหลายก็ เป็น เช่น นั้น ถ้าท่าน ไม่ใช้ภาษา พูด ที่เข้าใจได้ง่าย เขา จะเข้าใจ คำพูด นั้น ได้อย่างไร ท่าน ก็ จะ พูด เพื่อ ตามลมไป¹⁰ ในโลกนี้มีภาษาเป็นอันมาก และไม่มีภาษาใดๆที่ปราศจาก เนื้อ ความ¹¹ เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจ เนื้อ ความของภาษานั้นๆ ข้าพเจ้าจะเป็นคนต่างภาษากับคนที่พูด และคนที่พูดนั้นจะเป็นคนต่างภาษากับข้าพเจ้าด้วย¹² เช่นเดียวกัน เมื่อท่านทั้งหลายกำลังร้อนใจแสวงหาของประทานฝ่ายจิตวิญญานแล้ว ก็จงอุตส่าห์กระทำตัวของท่านให้สามารถที่จะทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น¹³ เหตุฉะนั้นให้คนที่พูด ภาษา ต่างๆ อธิษฐาน ว่า เขา จะ สามารถ แปลได้ด้วย¹⁴ เพราะถ้าข้าพเจ้า อธิษฐาน เป็น ภาษา ต่างๆ จิตวิญญาน ของ ข้าพเจ้า อธิษฐาน ก็จริง แต่ข้าพเจ้าเอง ก็ไม่เข้าใจ¹⁵ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำประการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญานและจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย และจะร้อง เพลง ด้วยจิตวิญญาน และจะร้อง เพลง ด้วยความเข้าใจด้วย¹⁶ มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณด้วยจิตวิญญานแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า “เอเมน” เมื่อท่าน ขอบพระคุณ อย่างไร ได้ ใน เมื่อ เขา ไม่เข้าใจ สิ่ง

ท่านพูด ¹⁷ แม้ท่านชอบพระคุณอย่างไรเพราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเริญขึ้น ¹⁸ ข้าพเจ้าชอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างๆมากกว่าท่านทั้งหลายอีก ¹⁹ แต่ไว้ในคริสตจักร ข้าพเจ้าพอใจที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจ เพื่อเสียงของข้าพเจ้าจะสั่งสอนคนอื่นได้ดีกว่าที่จะพูดหมื่นคำเป็นภาษาต่างๆ ²⁰ พี่น้องทั้งหลาย ความเข้าใจของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก อยากรู้ก็ตามในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นอย่างเด็ก แต่ฝ่ายความเข้าใจจงให้เป็นอย่างผู้ใหญ่ ²¹ ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะพูดกับชนชาตินี้โดยคนต่างภาษา และโดยริมฝีปากของคนต่างดาว ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟังเรา”’ ²² เหตุฉะนั้น การพูดภาษาต่างๆจึงไม่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่เชื่อ แต่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับคนที่เชื่อแล้ว ²³ เหตุฉะนั้น ถ้าทั้งคริสตจักรมีการประชุมพร้อมกัน แล้วคนทั้งปวงต่างก็พูดภาษาต่างๆ และมีคนที่ไม่รู้ไม่ถึง หรือ คนที่ไม่เชื่อ เข้ามา เขาจะมีเห็นไปว่าท่านทั้งหลายคลั่งไปแล้วหรือ ²⁴ แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ คนที่ไม่เชื่อ หรือ คนที่ไม่รู้ไม่ถึง เข้ามา ทุกคนก็จะทำให้เขารู้สำนึก และทำให้เขาพิจารณาใจของตนเอง ²⁵ ดังนั้นความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้า กล่าวว่ พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่นอน

ระเบียบในการประชุมนมัสการและการใช้ของประทาน

²⁶ พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสั่งสอน ทุกคนก็พูดภาษาต่างๆ ทุกคน

ก็มีคำวิจารณ์ ทุกคนก็แปลข้อความ จะว่าอย่างไรกัน ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อให้จำเจริญขึ้น ²⁷ ถ้าผู้ใดจะพูด ภาษา ต่างๆ จง ให้พูด เพียง สอง คน หรือ อย่าง มาก ที่สุดก็ สาม คน และให้พูด ทีละ คน และให้ อีก คน หนึ่ง แปล ²⁸ แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆในที่ประชุม คริสตจักร และให้พูดกับตัวเอง และทูลต่อพระเจ้า ²⁹ ฝ่ายพวกผู้พยากรณ์นั้นให้พูดสองหรือสามคน และให้คนอื่นวินิจฉัย ข้อความ ที่ เขาพูด นั้น ³⁰ ถ้า มีสิ่งใด ทรง สำแดง แก่ คนอื่นที่ นั่งอยู่ด้วยกัน ให้คนแรกนั้นนิ่งเสียก่อน ³¹ เพราะ ว่าท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคนได้ ความรู้ และ ได้รับ การ ปลอบ ประโลมใจ ³² วิญญาณ ของ พวกผู้พยากรณ์นั้นย่อมอยู่ในบังคับพวกผู้พยากรณ์ ³³ เพราะ ว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิด ความสับสนวุ่นวาย แต่ทรงเป็นผู้ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือนที่ได้เกิดขึ้นในบรรดาคริสตจักรแห่งวิสุทธิชนนั้น

ให้ผู้หญิงนั่งในที่ประชุมและเรียนรู้จากสามีของตน

³⁴ จงให้พวกผู้หญิงนั่งเสียในที่ประชุม คริสตจักร เพราะ ไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ใต้บังคับบัญชา เหมือนที่พระราชบัญญัติสั่งไว้ นั้น ³⁵ ถ้า เขาอยาก รู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการที่ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุม คริสตจักรนั้นก็ เป็น สิ่งที่น่าอาย ³⁶ อะไรกัน พระวจนะของพระเจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ ได้ประทานมาถึงท่านแต่พวกเดียวหรือ ³⁷ ถ้าผู้ใดถือว่าตนเป็นผู้พยากรณ์หรืออยู่ฝ่ายจิต วิญญาณ ก็ให้เขา ยอมรับ ว่า ข้อความ ซึ่ง ข้าพเจ้าเขียน มา ถึง ท่าน นั้น เป็น พระบัญญัติของ องค์พระ ผู้ เป็น

เจ้า³⁸ แต่ถ้าผู้ใด เณยเมย ต่อข้อความนี้ ก็ให้เขา เณยเมย ต่อไป³⁹ เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จง ตั้งใจปรารภนาที่จะพยากรณ์ ที่เขาพูดภาษาต่างๆก็อย่าห้ามเลย⁴⁰ แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำนั้น จงกระทำตามสมควร และให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

15

ข่าวประเสริฐแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์นำมาซึ่งความรอด

¹ ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่งท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่² และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้าท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไร้ประโยชน์³ เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ใน พระคัมภีร์⁴ และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สาม พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น⁵ พระองค์ทรงปรากฏแก่เศฟาส แล้วแก่อัครสาวกสิบสองคน⁶ ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงลับไปแล้ว⁷ ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ยากอบ แล้วแก่อัครสาวกทั้งหมด⁸ ครั้นหลังที่สุดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วยผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด⁹ เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ที่น้อยที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นอัครสาวก เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหง คริสตจักรของพระเจ้า¹⁰ แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างที่เป็นอยู่นี้ก็เนื่อง

ด้วยพระคุณของพระเจ้า และพระคุณของพระองค์ ซึ่งได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า นั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่า พวกเขาเสียอีก มิใช่ตัวข้าพเจ้าเองทำ แต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้าซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า

11 เหตุฉะนั้นแม้ตัวข้าพเจ้าก็ดี หรือพวกเขาก็ดี เราทั้งหลายก็ได้ประกาศอย่างทีกล่าวมานั้น และท่านทั้งหลายก็ได้เชื่ออย่างนั้น 12 แต่ถ้าเทศนาว่าพระคริสต์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากตายแล้ว เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่า การฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี 13 แต่ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นขึ้นมา 14 ถ้าพระคริสต์มิได้ทรงเป็นขึ้นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็เปล่าประโยชน์ ทั้งความเชื่อของท่านทั้งหลายก็เปล่าประโยชน์ด้วย 15 และก็จะปรากฏว่าเราอ้างพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะเราอ้างพยานถึงพระเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ เป็นขึ้นขึ้นมา แต่ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ไม่ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ เป็นขึ้นขึ้นมา 16 เพราะว่า ถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นขึ้นมา 17 และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นขึ้นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตน 18 และคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ ก็พินาศไปด้วย 19 ถ้าพวกเรา มีความหวังใจในพระคริสต์ในชีวิตนี้เท่านั้น เราก็เป็นพวกที่น่าสังเวชที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง

ลำดับการเป็นขึ้นมาจากตาย คือพระคริสต์ก่อน แล้วผู้เชื่อทั้งหลาย

20 แต่บัดนี้พระคริสต์ ทรง เป็น ขึ้น มา จาก ความ ตาย แล้ว และ ทรง เป็น ผล แรก ใน พวก คน ทั้ง หลาย ที่ได้ล่วงหลับ ไป แล้วนั้น 21 เพราะว่า ความ ตาย ได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉนั้นใด การเป็นขึ้นมาจากความตาย

ก็ได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉนั้นนั้น ²² เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉนั้นใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉนั้นนั้น ²³ แต่ว่าทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรกแล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์จะเสด็จมา ²⁴ ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด เมื่อพระองค์จะทรงมอบอาณาจักรไว้แก่พระเจ้า คือพระบิดา เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายการปกครอง และสิทธิอำนาจ และอำนาจภาพหมดแล้ว ²⁵ เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครองอยู่ก่อน จนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์ ²⁶ ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำลายนั้นก็คือความตาย ²⁷ เพราะว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่า ทรงปราบ สิ่ง สารพัด ลง นั้น ก็เป็นที่ทราบชัดว่า ยกเว้นองค์พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์ ²⁸ เมื่อ สิ่ง สารพัด ถูก ปราบ ให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว เมื่อ นั้น องค์ พระ บุตร ก็ จะ อยู่ใต้พระเจ้า ผู้ทรง ปราบ สิ่ง สารพัด ให้อยู่ใต้พระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัดทั้งปวง

การรับบัพติศมาก็ไร้ความหมาย ถ้าไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย

²⁹ มิฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาสำหรับคนตายเขาทำอะไรกัน ถ้าคนตายจะไม่เป็นขึ้นมา เหตุไฉนจึงมีคนรับบัพติศมาสำหรับคนตายเล่า ³⁰ และเหตุไฉนเราจึงต้องเผชิญกับภัยอันตรายตลอดเวลาเล่า ³¹ ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้าง ความ ภูมิใจ ซึ่งข้าพเจ้า มีอยู่ใน ท่าน ทั้ง หลาย โดย พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ข้าพเจ้าตายทุกวัน

³² ถ้า ตาม ลักษณะของ มนุษย์ ข้าพเจ้า ต่อสู้ กับ สัตว์ ป่า ใน เมือง เอเฟซ นั้น จะเป็น ประโยชน์อะไร แก่ข้าพเจ้า ถ้า คน ตาย ไม่ได้ เป็น ขึ้น มา อีก 'ให้เรากิน และ ต้ม ถืด เพราะ ว่า ฟรุ้ง นี้ เรา จะ ตาย' ³³ อย่า หลง เลย การ คบ กับ คน ชั่ว ย่อม ทำให้ นิสสัย ที่ ดี เสียว ไป ³⁴ จง ตื่น ขึ้น สู่ ความ ชอบ ธรรม และ อย่า ทำ ผิด อีกรเลย เพราะ ว่า บาง คน ไม่ มีความ รู้ เรื่อง พระ เจ้า เสียว เลย ที่ ข้าพ เจ้า ว่า นี้ ก็ ให้ ท่าน มีความ ละ อาย

สภาพร่างกายที่ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

³⁵ แต่ บาง คน จะ ถาม ว่า "คน ตาย จะ เป็น ขึ้น มา อย่าง ไหน ได้ เมื่อ เขา เป็น ขึ้น มา จะ มี ปรุ กาย เป็น อย่าง ไหน" ³⁶ ท่าน คน เขลา เมล็ด ที่ ท่าน หว่าน ลง นั้น ถ้า ไม่ ตาย เสียว ก่อน แล้ว จะ งอก ขึ้น ใหม่ ไม่ ได้ ³⁷ เมล็ด ข้าว ที่ ท่าน หว่าน นั้น จะ เป็น ข้าว สาลี หรือ พืช อื่นๆ ก็ ดี ท่าน มิ ได้ หว่าน สิ่ง ที่ เป็น ปรุ ปร่าง ของ ต้น ที่ จะ งอก ขึ้น มา แต่ ได้ หว่าน เมล็ด เท่านั้น ³⁸ แต่ พระ เจ้า ทรง ประทาน ปรุ ปร่าง ต้น ของ เมล็ด นั้น ตาม ที่ พระ องค์ ทรง เห็น ชอบ และ ทรง ประทาน ปรุ ปร่าง แก่ เมล็ด พืช ทุก พรรณ ตาม ชนิด ของ มัน ³⁹ เพราะ ว่า เนื้อ นั้น ไม่ เหมือน กัน หมด ทุก อย่าง เนื้อ มนุษย์ ก็ อย่าง หนึ่ง เนื้อ สัตว์ สี่ เท้า ก็ อย่าง หนึ่ง เนื้อ ปลา ก็ อย่าง หนึ่ง เนื้อ นก ก็ อย่าง หนึ่ง ⁴⁰ ร่าง กาย สำหรับ สวรรค์ ก็ มี และ ร่าง กาย สำหรับ โลก ก็ มี แต่ ว่า สง่า ราศี ของ ร่าง กาย สำหรับ สวรรค์ ก็ อย่าง หนึ่ง และ สง่า ราศี ของ ร่าง กาย สำหรับ โลก ก็ อย่าง หนึ่ง ⁴¹ สง่า ราศี ของ ดวง อาทิตย์ ก็ อย่าง หนึ่ง สง่า ราศี ของ ดวง จันทร์ ก็ อย่าง หนึ่ง สง่า ราศี ของ ดวง ดาว ก็ อย่าง หนึ่ง แท้ ที่ จริง สง่า ราศี ของ ดาว ดวง หนึ่ง ก็ ต่าง กัน กับ สง่า ราศี ของ ดาว ดวง อื่นๆ ⁴² การ ซึ่ง จะ เป็น ขึ้น มา จาก ความ ตาย นั้น ก็ เหมือน กัน สิ่ง ที่ หว่าน ลง นั้น เป็น ของ ที่ จะ เปื่อย เน่า สิ่ง ที่ เป็น ขึ้น มา ใหม่ นั้น ก็ จะ ไม่ รู้จัก เปื่อย เน่า ⁴³ สิ่ง ที่ หว่าน ลง

นั้นรู้เกียรติ สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่าราศี สิ่งทีหว่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ ⁴⁴ สิ่งทีหว่านลงนั้นก็เป็นกายธรรมดา สิ่งทีเป็นขึ้นมาก็จะเป็นกายวิญญาณ กายธรรมดามี และกายวิญญาณก็มี ⁴⁵ เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า ‘ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณ มีชีวิตอยู่’ แต่อาดัม ผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณ ผู้ประสาทชีวิต ⁴⁶ แต่ร่างกาย ซึ่งเกิดก่อนนั้นหาใช้เป็นกายวิญญาณไม่ แต่เป็นกายธรรมดา แล้วภายหลังจึงเป็นกายวิญญาณ ⁴⁷ มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สองเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์ ⁴⁸ มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่างนั้น ⁴⁹ และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็จะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย ⁵⁰ แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เนื้อและเลือดจะรับ อาณาจักร ของ พระเจ้า เป็น มรดก ไม่ได้ และ สิ่ง ซึ่ง เปื่อยเน่าจะรับสิ่งซึ่งไม่รู้จักเปื่อยเน่าเป็นมรดกก็ไม่ได้

การเปลี่ยนแปลงรูปกายของ คริสเตียน เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

⁵¹ ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งที่จะบอกแก่ท่าน คือว่า เราจะไม่ว่างหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ⁵² ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่า จะมีเสียง แตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ ⁵³ เพราะว่าสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่รู้จักตาย

คริสเตียนทุกคนมีชัยชนะเหนือความตายโดยพระเยซูคริสต์

⁵⁴ เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้จะสวมซึ่งไม่รู้จักตาย เมื่อนั้นตามซึ่งเขียนไว้แล้วจะสำเร็จว่า ‘ความตายก็ถูกกลืนไปด้วยการมีชัย’ ⁵⁵ โอความตาย เหล็กไนของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ หลุมฝังศพ ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน ⁵⁶ เหล็กไนของความตายนั่นคือบาป และฤทธิ์ของบาปคือ พระราชบัญญัติ ⁵⁷ แต่จงขอบพระคุณแด่พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ⁵⁸ เหตุฉะนั้นพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าการของท่านจะไร้ประโยชน์ก็หาไม่ได้

16

การถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนในกรุงเยรูซาเล็ม

¹ แล้วเรื่องการถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าได้สั่งคริสตจักรที่แคว้นกาลาเทียไว้อย่างไร ก็ขอให้ท่านจงกระทำเหมือนกันด้วย ² ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่านทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้ท่านจำเริญ เพื่อจะไม่ต้องถวายทรัพย์เมื่อข้าพเจ้ามา ³ เมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว พวกท่านเห็นชอบจะรับรองผู้ใดโดยจดหมายของท่าน ข้าพเจ้าจะใช้ผู้นั้นถือของถวายของท่านไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ⁴ และถ้าสมควรข้าพเจ้าจะไปด้วย คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

เปาโลสัญญาว่าจะไปเยี่ยมชาวโครินธ์ การพักทนาย ปราศรัยและคำแนะนำ

⁵ เพราะเมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้นมาซิโดเนียแล้วข้าพเจ้าจะมาหาท่าน เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไปทางมาซิโดเนีย ⁶ และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับท่าน บางทีอาจจะอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาวก็เป็นได้ แล้วข้าพเจ้าจะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไปทางนั้น ⁷ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพบท่านเมื่อผ่านไประหว่างนี้ แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะค้างอยู่กับท่านนานๆ หน่อย ⁸ แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสเต ⁹ เพราะที่นี้มีประตูเปิดให้ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะเกิดผล ทั้งผู้ขัดขวางก็มีเป็นอันมากด้วย ¹⁰ แล้วถ้าทิโมธีมาหาท่านจงให้เขาอยู่กับท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะว่าเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับข้าพเจ้า ¹¹ เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดประมาทเขา แต่จงช่วยให้เขาเดินทางไปโดยสันติสุขเพื่อเขาจะมาถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขา กับพวกพี่น้องอยู่ ¹² อปอลโล ซึ่งเป็นพี่น้องของเรานั้น ข้าพเจ้าได้คะยั้นคะยอให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลายพร้อมกับพวกพี่น้อง แต่ท่านไม่พอใจที่จะไปเดี๋ยวนี้ เมื่อมีโอกาสท่านจึงจะไป ¹³ ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นลูกผู้ซื่อแท้มั่นคง ¹⁴ ทุกสิ่งซึ่งท่านกระทำนั้น จงกระทำด้วยความรัก ¹⁵ พี่น้องทั้งหลาย (ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทพานัสเป็นผลแรกในแคว้นอาคาเซีย และพวกเขาได้ถวายตัวไว้ในการปรนนิบัติวิสุทธิชนทั้งปวง) ¹⁶ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายอยู่ใต้บังคับคนเช่นนั้น และคนทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้นกับเรา ¹⁷ ที่สเทพานัส และพอร์ทูนาทัส และ

อาคายคัสมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดี เพราะว่าสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายขาดนั้น เขาเหล่านั้นได้มาทำให้ครบ ¹⁸ เพราะเขาทำให้จิตใจของข้าพเจ้า และของท่านทั้งหลายชื่น ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรับรองคนเช่นนั้น ¹⁹ คริสตจักรทั้งหลายในแคว้นเอเชียฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย อาควิลลาและปริสทิลลา กับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของเขา ฝากความคิดถึงมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่านทั้งหลาย ²⁰ พี่น้องทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่าน ท่านจงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมจวบอันบริสุทธิ์ ²¹ คำแสดงความนับถือนี้เป็นลายมือของข้าพเจ้า เปาโล ²² ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ²³ ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด ²⁴ ความรักของข้าพเจ้ามีอยู่ต่อท่านทั้งหลายในพระเยซูคริสต์เสมอ เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ ได้เขียนจากเมืองฟิลิปปี และส่งโดยสเทพานัส ฟออร์ทูนาทัส อาคายคัสและทิโมธี]

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a